ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 16. března 2005

o režimu podpor C 8/2004 (ex NN 164/2003), který Itálie začala uskutečňovat ve prospěch společností nedávno kótovaných na burze

(oznámeno pod číslem K(2005) 591)

(Pouze italské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2006/261/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany, aby v souladu s uvedenými články podaly připomínky [1],

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

1. Dne 2. října 2003, v den zveřejnění v Úředním věstníku Italské republiky č. 229 ze dne 2. října 2003, v Itálii vstoupila v platnost naříuení č. 269 ze dne 30. září 2003, kterým se stanoví „Naléhavá opatření pro rozvoj a nápravu chodu veřejných financí" (dále jen „nařízení č. 269/2003"). Čl. 1 odst. 1 písm. d) a článek 11 nařízení č. 269/2003 stanoví zvláštní daňové pobídky pro společnosti, které byly přijaty ke kótování na regulovaném trhu Evropské unie v období mezi 2. říjnem 2003 a 31. prosincem 2004. Čl. 1 odst. 1 písm. d) a článek 11 nařízení č. 269/2003 byly následně beze změn převedeny do zákona č. 326 ze dne 24. listopadu 2003 (dále jen „zákon č. 326/2003") zveřejněného v Úředním věstníku Italské republiky č. 274 ze dne 25. listopadu 2003.

2. Dopisem ze dne 22. října 2003 (D/56756) Komise vyzvala italské orgány, aby poskytly informace o předmětných pobídkách a o jejich vstupu v platnost, aby si ověřila, zda případně mají povahu podpory ve smyslu článku 87 Smlouvy. V témž dopise Itálii připomněla povinnost Komisi oznámit jakékoli opatření, které ve smyslu čl. 88 odst. 3 Smlouvy představuje podporu, ještě před jeho provedením.

3. Dopisy ze dne 11. listopadu 2003 (A/37737) a ze dne 26. listopadu 2003 (A/38138) italské orgány dodaly požadované informace. Dne 19. prosince 2003 (D/58192) Komise opětně Itálii připomněla její povinnosti podle čl. 88 dst. 3 Smlouvy a italské orgány vyzvala, aby možné příjemce pobídek informovaly o důsledcích vyplývajících podle Smlouvy a článku 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES [2] z případného zjištění, že pobídky představují protiprávní podporu, která byla uskutečněna bez předchozího schválení Komise.

4. Dopisem ze dne 18. února 2004 (SG 2004 D/200644) Komise Itálii informovala o svém rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy ohledně daňových pobídek poskytnutých Itálií společnostem nedávno kótovaným na burze.

5. Dopisem ze dne 22. dubna 2004 (A/32918) italské orgány předložily své připomínky.

6. Rozhodnutí Komise zahájit formální vyšetřovací řízení bylo zveřejněno dne 3. září 2004 v *Úředním věstníku Evropských společenství* svýzvou, aby zúčastněné strany podaly své připomínky [3].

7. Ve dnech 16. a 27. září 2004 proběhla zasedání ad hoc mezi zástupci Komise a italské daňové správy, jež měla za cíl přezkoumat některé aspekty opatření.

[1] Úř. věst. C 221, 3.9.2004, s. 7.

[2] Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1. Nařízení ve znění aktu o přistoupení z roku 2003.

[3] Viz pozn. pod čarou 1.

8. Dne 4. října 2004 (A/37459) Borsa Italiana SpA faxem zaslala své připomínky. Dopisem ze dne 28. října 2004 (D/57697) Komise tyto připomínky předala italským orgánům. Dopisem ze dne 2. prosince 2004 (A/39473) italské orgány předložily své poznámky k předaným připomínkám.

II. **POPIS OPATŘENÍ**

9. V opatření jsou stanoveny dvě skupiny daňových pobídek pro kótování na burze společností podléhajících italské dani z příjmů právnických osob.

10. Na základě článku 11 nařízení č. 269/2003 mohou společnosti, jejichž akcie jsou přijaty ke kótování na regulovaném trhu jednoho z členských států Evropské unie v období mezi 2. říjnem 2003 a 31. prosincem 2004, po tři roky využívat snížení sazby z daně z příjmu na 20 % (zpravidla uplatňovaná sazba: 35 % v roce 2003 a 33 % v roce 2004). Tato „prémie na kótování" se použije pouze tehdy, pokud společnosti přijaté ke kótování zvýší svůj čistý kapitál alespoň o 15 % v důsledku prvotní veřejné nabídky (Initial Public Offering - IPO) svých akcií a za podmínky, že společnosti, jež jsou příjemci, již nejsou kótovány na některé evropské burze cenných papírů. Maximální částka příjmu, na niž se může vztahovat snížená sazba, je 30 milionů EUR ročně a v důsledku toho může podpora dosáhnout nejvýše 4,5 milionu EUR (35 – 20 % = 15 % z 30 milionů) v roce 2003, zatímco v roce 2004 nemůže být vyšší než 3,9 milionu EUR (33 – 20 % = 13 % z 30 milionů).

11. Pokud společnost kótovaná na burze ve výše zmíněném období je z ní následně vyloučena, pobídka se uplatní pouze na období, v němž byly akcie dané společnosti na burze skutečně obchodovány. Za stejných podmínek bude prospěch z podpory zachován, pokud je společnost později kótována na jiné evropské burze cenných papírů, která zaručuje stejnou úroveň ochrany investorů jako italská burza cenných papírů.

12. V případě společností přijatých ke kótování, které splňují podmínky vymezené v čl. 11 nařízení č. 269/2003, čl. 1 odst. 1 písm. d) nařízení č. 269/2003 stanoví, že se ze zdanitelného příjmu odečte částka, která odpovídá výdajům na kótování, jež byly vynaloženy na prvotní veřejné nabídky (IPO) v roce 2004. Tento odpočet ze zdanitelného příjmu se přidá k obvyklému odpočtu výdajů na IPO, které se z daňových důvodů pokládají za jakýkoli jiný výdaj podniku. Výdaje na transakce v rámci IPO zahrnují zejména výdaje na důkladnou analýzu společnosti (analýza „*due diligenze*"), výdaje za externí konzultace a za předepsané výdaje na transakci, které v případě italské burzy cenných papírů dosahují celkové výše 3,5 % až 7 % částky, jež je u kótování obchodována. Aby společnosti mohly využívat tohoto odpočtu ze zdanitelného příjmu, musí od externího auditora obdržet osvědčení o skutečně vynaložených výdajích.

13. Díky odpočtu ze zdanitelného příjmu stanovenému v čl. 1 odst. 1 písm. d) nařízení č. 269/2003 se sníží skutečné daňové zatížení za rok 2004, neboť výše daně, již je třeba odvést, se sníží o částku odpovídající 33 % (tj. odpovídající sazbě daně z příjmu právnických osob stanovené na rok 2004, kde se nepřihlíží k nominální sazbě snížené na 20 %, jež se použije na základě výše uvedené prémie na kótování) částky způsobilých výdajů na kótování. Prostřednictvím italského systému zálohové platby daně z příjmu právnických osob společnosti, jež jsou příjemci podpory, odvádějí dlužnou daň za rok 2004 ve dvou splátkách na základě odhadu daní, které mají za rok 2004 zaplatit, přičemž zohlední snížení stanovené předmětným režimem. Aby se předešlo situaci, kdy se tato výhoda uplatní rovněž v případě daňových záloh na rok 2005 (k čemuž by došlo, pokud by se zálohy vypočítávaly na základě snížených daní zaplacených v roce 2004), čl. 1 odst. 1 písm. d) nařízení č. 269/2003 stanoví, aby daňová záloha za rok 2005 byla vypočítána na základě dlužné daně v roce 2004 bez předmětného daňového zvýhodnění.

14. Obě pobídky stanovené v čl. 1 odst. 1 písm. d) nařízení č. 269/2003 a v čl. 11 nařízení č. 269/2003 mají tedy různá časová omezení. Zatímco pobídka zakládající se na odpočtu ze zdanitelného příjmu je uplatnitelná pouze v roce 2004, pobídka spočívající v prémii na kótování je uplatnitelná ode dne přijetí ke kótování a na období tří let. Italské orgány potvrdily, že pobídky nemají žádný dopad na dlužnou daňovou zálohu v roce 2003, jsou však dostupné pouze v roce 2004 a, pokud jde o samotný čl. 11 nařízení č. 269/2003, po tři roky po přijetí ke kótování.

15. Při předložení nařízení, jíž se zavádí daňová pobídka, italská vláda odhadla, že se opatření bude týkat deseti možných příjemců v roce 2003 a dvaceti pěti příjemců v roce 2004 a že bude mít negativní dopad na daňový výnos v hodnotě 7,2 milionu EUR v roce 2003 a 27,7 milionu EUR v roce 2004. Na další roky, po které bude opatření platit, nebyl poskytnut žádný odhad.

III. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

16. Komise se při zahájení formálního řízení domnívala, že opatření splňuje všechna stanovená kritéria, aby mohla být považována za státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy. Komise zejména zdůraznila, že opatření poskytuje dva druhy hospodářských výhod. Ve prospěch společností přijatých ke kótování na regulované burze cenných papírů především zavádí o 20 % sníženou sazbu daně z příjmu právnických osob a tím na tři roky zvyšuje čistý příjem těchto společností bez ohledu na jejich hospodářskou činnost. Díky snížení nominální sazby společnosti, které jsou příjemci podpor, mají totiž prospěch ze snížení dlužných daní za rok, během něhož je společnost přijata ke kótování, a za dva následující roky. Za druhé režim odpočtem ze zdanitelného příjmu částky odpovídající výdajům na IPO snižuje zdanitelný příjem za daňové období, během něhož dojde k přijetí ke kótování na burze. Tato snížení se kromě jiného projeví v uplatňování nižší skutečné daňové sazby z příjmů v roce 2004.

17. Komise podotkla, že výše uvedené úlevy zřejmě pomáhají určitým podnikům. Zejména zdůraznila, že předmětné daňové pobídky jsou ku prospěchu podnikům se sídlem v Itálii. Zahraniční společnost, která má v Itálii stálou provozovnu, nebo jinou provozovnu v podobě agentury, pobočky nebo dceřiné společnosti ve smyslu článku 43 Smlouvy, využívá snížení skutečné sazby pouze na tu část své činnosti, jíž se věnují tyto italské provozovny; avšak takové rozlišování, ačkoli je na základě územní logiky daňového systému daňově odůvodnitelné, není v případě podpůrného opatření přípustné, neboť zjevně staví zahraniční společnosti působící v Itálii do nevýhodného konkurečního postavení vůči italským společnostem.

18. Komise rovněž podotkla, že i když úlevy z režimu jsou formálně přístupné všem společnostem přijatým ke kótování na evropském regulovaném trhu a režim tedy zjevně nečiní rozdílů mezi společnostmi přijatými ke kótování v Itálii a společnostmi přijatými ke kótování na burze cenných papírů v jiném státě, opatření ve skutečnosti podporuje pouze společnosti, které jsou přijaty ke kótování poprvé během uvedeného krátkého období. Komise v této souvislosti zdůraznila, že pravidla, jimiž se řídí přijetí ke kótování, stanoví řadu přísných podmínek a zejména povinnost prokázat dobrou majetkovou a finanční situaci náležitě podloženou finančními výkazy a stanoviskem externích auditorů. Společnosti, které žádají o přijetí ke kótování, musí být akciovými společnostmi, aby byla zajištěna plná převoditelnost akcií, a musí splňovat určité minimální podmínky v oblasti kapitalizace. Komise se domnívá, že kvůli lhůtám, které režim stanoví, je ve skutečnosti z předmětných výhod vyloučeno mnoho možných příjemců.

19. Komise v rozhodnutí o zahájení řízení zdůraznila, že opatření v sobě zahrnuje i možnost využít státní zdroje, a to zřeknutím se daňových výnosů, a že by mohlo narušit hospodářskou soutěž mezi podniky a obchodní výměnu na společném trhu, uvážíme-li, že společnosti, které jsou příjemci podpor, jsou kótované společnosti a působí na trzích, které se vyznačují silnou konkurenční dynamikou a ve kterých dochází k obchodní výměně v rámci Společenství.

20. Komise se konečně domnívala, že selektivnost předmětných daňových úlev zřejmě není odůvodněna povahou nebo obecnou strukturou italského daňového systému a že účelem režimu zřejmě není náhrada případně vynaložených výdajů, neboť výše podpory není úměrná zvláštním nákladům na přijetí ke kótování. Kromě jiného zřejmě nelze použít žádnou z výjimek podle čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy.

IV. PŘIPOMÍNKY ITÁLIE A TŘETÍCH ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

21. Italské orgány a Borsa Italiana SpA, jediná třetí strana, která podala připomínky, vznesly tři zásadní připomínky.

22. Italské orgány a Borsa Italiana SpA se zaprvé domnívají, že režim má být považován za obecné opatření přímé daňové politiky na podporu kótování italských společností s cílem odvrátit negativní vývoj zaznamenaný v posledních letech a na posílení jejich kapitalizace a konkurenceschopnosti na světových trzích. Režim jako takový nespadá do oblasti působnosti kontroly státních podpor.

23. Za druhé režim neovlivňuje hospodářskou soutěž, neboť jakákoli společnost by mohla využívat pobídky tím, že by se nechala přijmout ke kótování na některé evropské burze cenných papírů. Obecně se režim použije na všechna hospodářská a průmyslová odvětví. Jedná se tudíž o neselektivní opatření.

24. Konečně režim neovlivňuje hospodářskou soutěž, neboť doba jeho trvání a prostředky přidělené z rozpočtu jsou omezené a jelikož zahraniční podniky mohou rovněž využívat předmětných pobídek.

V. **POSOUZENÍ OPATŘENÍ**

Státní podpora ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES

25. Komise po zohlednění připomínek podaných italskými orgány potvrzuje postoj vyjádřený v dopise ze dne 18. února 2004, jímž bylo zahájeno formální řízení a podle něhož předmětný režim představuje státní podporu, neboť splňuje kritéria stanovená v čl. 87 odst. 1 Smlouvy.

Selektivní výhody

26. Komise má za to, že předmětné opatření poskytuje zjevné selektivní výhody, neboť nedbá běžného fungování daňového systému a podporuje určité podniky nebo určité výroby, jelikož představuje zvláštní režim, jehož mohou využívat pouze společnosti, jež uspějí při přijetí ke kótování v období stanoveném režimem, čímž jsou vyloučeny již kótované podniky, podniky, které nesplňují podmínky pro kótování, a podniky, které se rozhodnou, že se přesto v daném období nenechají kótovat.

27. Argument Itálie, podle něhož režim představuje opatření daňové politiky, který nespadá do oblasti působnosti pravidel pro státní podpory, nelze přijmout a odchýlení se od běžného daňového režimu není odůvodnitelné vzhledem k povaze italského daňového systému, neboť z hlediska daní neodpovídá žádnému významnému odlišení mezi postavením kótovaných společností a společností, které na burze nejsou kótovány. Režim zejména stanoví snížení daňové sazby na budoucí výnosy příjemců a nemůže být tudíž považován za vyvážený, jelikož takové výnosy nesouvisejí s tím, zda byli příjemci přijati ke kótování, se strukturou jejich kapitálu a s jinými rysy kótování na burze. Konečně režim není odůvodnitelný ani z hlediska zvláštních cílů, jelikož vzhledem ke krátké době trvání je ve skutečnosti pro mnohé možné příjemce nedostupný.

28. Obdobně i odpočet od zdanitelného příjmu představuje výjimečnou pobídku, neboť se připočte k obvyklému odečtení nákladů. I když by podobné opatření mohlo být případně považováno za odůvodněné zvláštním cílem, jejž režim sleduje, na základě rozsudku Soudního dvora ([4]), Komise zdůrazňuje, že krátká doba, během níž se opatření použije, je v rozporu se zvláštním cílem podporovat kótování společností, neboť ve skutečnosti vylučuje mnohé možné příjemce.

29. Pokud jde o námitku, podle níž režim neposkytuje zvláštní výhodu a nemůže tedy narušovat hospodářskou soutěž a obchodní výměnu v rámci Společenství, neboť podporuje společnosti, jež podléhají různým daňovým předpisům, Komise připomíná příslušný rozsudek Soudního dvora ([5]), který potvrzuje, že odchylné daňové opatření, které není odůvodněno povahou daňového systému nebo zvláštní povahou opatření, může představovat státní podporu.

30. Komise zdůrazňuje, že jiný rozsudek ([6]) Soudního dvora potvrdil posouzení Komise, podle něhož daňové opatření na vnitrostátní úrovni, přestože je formálně obecné povahy, představovalo podporu, jelikož ve skutečnosti ve vyšší míře podporovalo určitá vnitrostátní průmyslová odvětví. Komise má v daném případě za to, že daňová pobídka poskytnutá odchylně od běžného daňového režimu všem podnikům podléhajícím zdanění v Itálii, které budou přijaty ke kótování na některém regulovaném trhu, má značný dopad na podniky určité velikosti a může narušit hospodářskou soutěž tím, že zlepší konkurenční postavení uvedených podniků vůči konkurentům, kteří nejsou registrováni v Itálii. Kromě toho podpora, jelikož je poskytována prostřednictvím daňového systému, je ku prospěchu především italským podnikům, neboť jestliže se v případě italských podniků použije nižší zdanění na výnosy realizované ve světovém měřítku, zahraniční podniky mohou nižšího zdanění využít pouze na ten podíl svých výnosů, který byl realizován v Itálii, a v tomto ohledu jsou v nevýhodném postavení. Tento rozdílný přístup lze zpravidla odůvodnit povahou daňového systému. Daný případ však takto nelze odůvodnit, protože režim představuje výjimečnou pobídku, jež není odůvodnitelná v rámci běžné správy finančního systému.

31. Pokud jde o omezenou časovou účinnost režimu, Itálie tvrdí, že omezení počtu možných příjemců (pouze společnosti přijaté ke kótování do 31. prosince 2004) je dáno rozpočtovými závazky. Jednalo by se ostatně o další údaj na podporu závěru, že opatření má poměrně

([4]) Věc C-143/99, Adria-Wien Pipeline, Sb. rozh.2001, s. I-8365.
([5]) Věc 173/73, Itálie/Komise, Sb. rozh. 1974, s. 709.
([6]) Věc 203/82, Itálie/Komise, Sb. rozh. 1983, s. 2525.

omezený dopad na hospodářskou soutěž. Komise má za to, že omezenými prostředky přidělenými z rozpočtu na pobídku není vyloučen ani dotační charakter pobídky, ani narušení hospodářské soutěže, které z ní vyplývá. Režim má (skrze daňový režim) za následek změnu postavení v hospodářské soutěži těch podniků, které se věnují obchodní činnosti v odvětvích, jež jsou otevřena mezinárodní konkurenci, a představují tak podporu, která může narušit hospodářskou soutěž.

32. Komise dochází tudíž k závěru, že opatření příjemcům poskytuje určité zvláštní daňové výhody, jimiž se snižují náklady, které příjemci musí v rámci své hospodářské činnosti zpravidla nést.

Státní zdroje

33. Komise se domnívá, že předmětné výhody jsou poskytovány státem nebo prostřednictvím státních zdrojů. Jelikož Itálie k tomuto bodu nepodala připomínky, Komise potvrzuje posouzení učiněné při zahájení formálního řízení, podle něhož se jedná o výhodu od státu, který se vzdává daňového výnosu, který za normálních okolností italská státní pokladna inkasuje.

Dopad na hospodářskou soutěž a na obchodní výměnu

34. Komise s ohledem na dopady, které opatření přináší, potvrzuje posouzení učiněné při zahájení formálního řízení, podle něhož opatření může narušit hospodářskou soutěž mezi podniky a obchodní výměnu mezi členskými státy vzhledem k tomu, že společnosti, které jsou příjemci podpory, mohou působit na mezinárodních trzích a věnovat se obchodní činnosti a jiným hospodářským činnostem na trzích, v nichž probíhá ostrá hospodářská soutěž. Podle ustálené judikatury Soudního dvora ([7]) pro to, aby opatření narušilo hospodářskou soutěž, je dostačující, aby příjemce podpory konkuroval jiným podnikům na trzích, které jsou otevřeny hospodářské soutěži.

35. Společnosti, které žádají o přijetí ke kótování na regulované burze cenných papírů, sledují různé významné finanční cíle, jako např. a) navýšení a diferenciaci finančních zdrojů na nákup aktiv a akcií; b) zvýšení vlastní finanční způsobilosti s ohledem na držitele dluhopisů, dodavatele a další věřitele, kteří přijmou akcie jako záruku úvěru; c) obdržet posouzení trhu, aby kdykoli byly usnadněny operace fúze a nabytí. Poskytnutím výjimečné daňové úlevy společnostem, které se rozhodnou dát se kótovat na burze, režim zlepšuje postavení těchto společností v hospodářské soutěži a jejich finanční způsobilost vůči konkurentům. Vzhledem k tomu, že výše popsané dopady mohou upřednostňovat italské příjemce působící na trzích, v nichž dochází k obchodní výměně v rámci Společenství, má Komise za to, že i z tohoto důvodu režim ovlivňuje obchodní výměnu a narušuje hospodářskou soutěž.

36. Komise rovněž podotýká, že ke dni 31. prosince 2004 bylo ke kótování na italských burzách cenných papírů přijato deset společností (což představuje nárůst o 100 % v porovnání s předcházejícím rokem) ([8]). Režim poskytuje společnostem, které byly přijaty ke kótování, právo na daňová zvýhodnění, jež jsou úměrná jejich budoucím výnosům. Společnosti přijaté ke kótování na italských burzách patří do různých odvětví, a to od rukodělné výroby až po veřejné služby, přičemž všechna tato odvětví jsou otevřena mezinárodní hospodářské soutěži. Jak italské orgány, tak třetí zúčastněné strany nepředložily argumenty, jež by potvrzovaly, že na základě určitých charakteristik příjemců nemohou mít poskytnuté výhody dopad na hospodářskou soutěž a na obchod Společenství. Komise podle předpokladů zakládajících se na výnosech příjemců v období tří let před jejich přijetím ke kótování vypočítala, že každá ze společností bude moci využívat podstatného snížení daní. Z výpočtů Komise například vyplývá, že snížení daní, jehož by mohl využívat jeden z těchto příjemců sám v období let 2004 – 2007, by mohlo dosáhnout výše až 75 milonů EUR. Nicméně na základě dodatku o omezení zvýhodnění podle článku 11 nařízení č. 269/2003, jenž je popsán výše, nemůže výhoda v průběhu tří let překročit 11,7 milionů EUR. Podle argumentů Itálie však nelze v žádném případě dospět k názoru, že podpory vyplacené jednotlivým příjemcům mohou být zahrnuty do podpor de minimis.

37. Komise dospívá k závěru, že narušení hospodářské soutěže vyvolané režimem v různých odvětvích, v nichž příjemci působí, je významné s přihlédnutím k tomu, že tito příjemci mají často vůdčí postavení v příslušných odvětvích v Itálii, čímž je odůvodněno záporné posouzení režimu.

([7]) Viz věc T-214/95 Het Vlaamse Gewest proti Komisi, Sb. rozh. 1998, s. II-717.

([8]) Jedná se o tyto společnosti: 1) TREVISAN SpA, zařízení na průmyslové nátěry; 2) ISAGRO SpA, farmaceutické výrobky; 3) DIGITAL MULTIMEDIA TECHNOLOGIES (DMT) SpA, média; 4) TERNA SpA, veřejné služby (elektřina); 5) PROCOMAC SpA, zařízení na plnění lahví; 6) AZIMUT HOLDING SpA, finanční služby; 7) GREENVISION AMBIENTE SpA, služby; 8) PANARIAGROUP SpA, keramické výrobky; 9) RGI SpA, počítačové aplikace; 10) GEOX SpA, oděvy.

Oprávněnost režimu s ohledem na oznamovací povinnost

38. Italské orgány začaly režim uskutečňovat, aniž by jej Komisi předem oznámily, a tím nedodržely povinnost stanovenou v čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES. Pokud opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES a pokud bylo uskutečňováno bez předchozího schválení Komise, jedná se o protiprávní podporu.

Slučitelnost se společným trhem

39. Předmětné opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy a jeho slučitelnost se společným trhem musí být tudíž posuzována na základě výjimek stanovených v čl. 87 odst. 2 a čl. 87 odst. 3 Smouvy.

40. Italské orgány výslovně nenapadly posouzení Komise, které bylo vyloženo v dopise ze dne 18. února 2004, jímž bylo zahájeno formální šetření a podle nějž se v daném případě nepoužije žádná z výjimek podle čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy, podle nichž mohou být státní podpory považovány za slučitelné se společným trhem. Komise neshledala nové údaje, které by tento závěr vyvracely.

41. Podpory v daném případě nesouvisejí se žádným výdajem nebo jsou spjaty s nezpůsobilými výdaji na podpory podle nařízení o blokových výjimkách nebo podle pokynů Společenství.

42. Výjimky stanovené v čl. 87 odst. 2 Smlouvy o ES týkající se podpor sociální povahy poskytovaných jednotlivým spotřebitelům, podpor určených k předcházení škodám způsobeným přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi a podpor poskytovaných hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky Německo se v tomto případě nepoužijí.

43. Nepoužije se ani výjimka podle čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy, která stanoví způsobilost podpor určených na podporu hospodářského rozvoje oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností, vzhledem k tomu, že opatření se použije na celém území Itálie a nejen v těch italských oblastech, na něž se vztahuje čl. 87 odst. 3 písm. a). Režim žádným způsobem nepřispívá k rozvoji uvedených oblastí.

44. Kromě toho režim nelze považovat za významný projekt společného evropského zájmu a není rovněž určen k nápravě vážné poruchy v hospodářství Itálie ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. b) Smlouvy. Jeho cílem rovněž není pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy.

45. Režim je třeba posuzovat na základě čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy. Uvedený článek stanoví, že podpory na usnadnění rozvoje určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí mohou být přípustné, pokud nemění podmínky obchodní výměny v míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Režimem stanovené daňové úlevy nejsou spjaty se zvláštními investicemi, s vytvářením pracovních míst nebo s konkrétními projekty. Tyto daňové úlevy představují zkrátka snížení nákladů, které mají podniky při výkonu hospodářské činnosti nést, a mají tudíž být považovány za státní podpory na provoz, jež jsou neslučitelné se společným trhem.

VI. **ZÁVĚRY**

46. Komise dochází k závěru, že daňové úlevy stanovené předmětným režimem představují režim státních podpor na provoz, na nějž se nepoužije žádná výjimka ze všeobecného zákazu pro uvedené podpory. Režim je tudíž neslučitelný se společným trhem. Komise má rovněž za to, že Itálie provedla předmětné opatření protiprávně.

47. Jestliže je shledáno, že protiprávně poskytnutá státní podpora je neslučitelná se společným trhem, je samozřejmé, že ji příjemce musí vrátit. Navrácením podpory se v co největší míře obnovuje takové postavení v hospodářské soutěži, jež existovalo před poskytnutím podpory.

48. I když toto řízení bylo ukončeno nedlouho po konci prvního daňového období, v němž působí účinky režimu a tedy před tím, než by měla být uhrazena daň, kterou dluží většina příjemců, Komise nemůže vyloučit, že podniky již využívaly podpory například v podobě menších záloh na dani vztahujících se k probíhajícímu daňovému období.

49. Komise poznamenává, že italské orgány po zahájení formálního šetření upozornily potenciální příjemce z režimu na možné důsledky, jestliže by Komise zjistila, že předmětné opatření představuje podporu, jež je neslučitelná se společným trhem. Komise má za to, že je v každém případě nezbytné, aby podpory, které již případně byly příjemcům uvolněny, byly vráceny.

50. Komise za tímto účelem Itálii žádá, aby do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí vyzvala možné příjemce z režimu, aby uhradili podpory včetně úroků vypočítaných podle kapitoly V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES [9]. Pokud již podpora byla poskytnuta v podobě snížení pateb daní dlužných za probíhající daňové období, musí Itálie vybrat celou dlužnou daň s poslední stanovenou platbou za rok 2004. V každém případě musí být vše vybráno nejpozději do konce prvního daňového období, které následuje po dni oznámení tohoto rozhodnutí.

51. Komise Itálii žádá, aby dodala nezbytné informace prostřednictvím seznamu dotčených příjemců a aby jasným způsobem upřesnila stanovená opatření a opatření, která již byla pro neprodlené a účinné navrácení protiprávních státních podpor přijata. Komise Itálii vyzývá, aby do dvou měsíců od přijetí tohoto rozhodnutí předložila všechny doklady potvrzující, že vůči příjemcům protiprávních podpor bylo zahájeno řízení o navrácení podpory.

52. Toto rozhodnutí se týká režimu jako takového a musí být provedeno neprodleně, a to rovněž v případě navrácení podpor poskytnutých v rámci režimu. Tím však není dotčena možnost, aby všechny nebo část podpor poskytnutých v jednotlivých případech byly považovány za slučitelné, zejména ve smyslu čl. 5 písm. b) nařízení o blokových výjimkách pro malé a střední podniky,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Režim státních podpor poskytnutých v podobě daňových pobídek společnostem, jež byly přijaty ke kótování na některém evropském regulovaném trhu, a stanovených v čl. 1 odst. 1 písm. d) a v čl. 11 nařízení č. 269 ze dne 30. září 2003, jenž Itálie začala uskutečňovat, je neslučitelný se společným trhem.

Článek 2

Itálie zruší režim podpor uvedený v článku 1 s účinkem od daňového období, na které připadá datum oznámení tohoto rozhodnutí.

Článek 3

1. Itálie přijme veškerá nezbytná opatření, aby od příjemců zpětně získala podpory uvedené v článku 1, které jim byly protiprávně poskytnuty.

2. K navrácení dojde neprodleně a postupem podle vnitrostátních právních předpisů, pokud podle těchto postupů lze neprodleně a účinně provádět toto rozhodnutí.

3. Navrácení proběhne v co nejkratší lhůtě. Pokud již podpora byla poskytnuta v podobě snížení pateb daní dlužných za probíhající daňové období, musí Itálie vybrat celou dlužnou daň s poslední stanovenou platbou za rok 2004. Ve všech ostatních případech Itálie vybere dlužnou daň nejpozději do konce daňového období, na něž připadá datum oznámení tohoto rozhodnutí.

4. Podpory, které mají být navráceny, jsou úročeny ode dne, kdy byly pro příjemce uvolněny, do dne jejich skutečného navrácení.

5. Úroky se vypočítávají podle kapitoly V nařízení (ES) č. 794/2004.

6. Do dvou měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí Itálie nařídí všem příjemcům podpor uvedených v článku 1, aby uhradili protiprávní podpory včetně úroků.

Článek 4

Itálie do dvou měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí Komisi sdělí opatření, která byla přijata k dosažení souladu s tímto rozhodnutím. Tyto informace budou sděleny prostřednictvím dotazníku uvedeného v příloze 1 tohoto rozhodnutí. Itálie ve stejné lhůtě předloží všechny doklady potvrzující, že vůči příjemcům protiprávních podpor bylo zahájeno řízení o navrácení podpory.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 16. března 2005.

Za Komisi
Neelie KROES
členka Komise

[9] Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

PŘÍLOHA

Informace týkající se provádění rozhodnutí Komise ze dne 16.03.2005 o režimu podpor C8/2004 (ex NN164/2003), který Itálie začala uskutečňovat ve prospěch společností nedávno kótovaných na burze

1. **Celkový počet příjemců a celková částka podpory, jež má být navrácena**

1.1 Podrobně uveďte, jakým způsobem bude vypočítána výše podpory, jež má být jednotlivými příjemci vrácena

— Základní částka

— Úroky

1.2 Jaká je celková výše protiprávní podpory poskytnuté na základě režimu, jež má být vrácena (hrubý ekvivalent podpory; v cenách …).

1.3 Jaký je celkový počet příjemců, kteří musí vrátit podporu, jež byla v rámci tohoto režimu protiprávně poskytnuta.

2. **Opatření, jež byla pro navrácení podpory stanovena a již přijata**

2.1 Podrobně uveďte, jaká opatření jsou stanovena a jaká opatření již byla pro neprodlené a účinné navrácení podpory přijata. Uveďte rovněž právní základ zmíněných opatření.

2.2 Dokdy budou všechny podpory navráceny?

3. **Informace o jednotlivých příjemcích**

V přiložené tabulce poskytněte údaje o každém příjemci, který musí vrátit podporu, jež byla v rámci režimu poskytnuta protiprávně.

Totožnost příjemce	Výše protiprávně poskytnuté podpory (*) Měna: …	Vrácené částky (°) Měna: …

(*) Výše podpory, která byla pro příjemce uvolněna (v hrubém ekvivalentu podpory; v cenách …)
(°) Vrácené hrubé částky (včetně úroků).